

התפללות של ישראל בכל מקום, שהם לפני המלך הקדוש. והאבות יבאו יחד, ויהיו באותו ההר. ומשה עולה עִמָּם, ושם יסתכל באבות, והם בו, וכלם יכנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה.

וביום הזה יתעוררו עשרה שבטים לערף מלחמות לארבעת צדדי העולם, יחד עם המשיח שנמשח עליהם, ויקבל משיחה על יד פהן צדק אחד, ושבעה רועים נאמנים עמו.

והמשיח הזה הוא משבט אפרים, ומזרעו של ירבעם בן נבט היה בנו של אביה, שמת בעלומיו, והיום שהוא שמת, נולד לו בן, ונטל מבית ירבעם למדבר. ולשם נטלוהו מאה ושבעים גבורים, כלם צדיקים משבט אפרים, שלא נמצאו בחטא ירבעם.

ומבנו הזה אביה יצא המשיח הזה. ועל זה כתוב (מ"א יד) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו. נסתמה הנבואה הזו לשעתה, ונבואה לעתיד - (שם) כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אלהי ישראל בבית ירבעם. זה המשיח הזה, שהוא דבר טוב אל ה'.

בין שידעו האבות שצוה הקדוש ברוך הוא את אילתו ואת עמו, פמה שמחה על שמחה ביום הזה. בארץ הצפון מלכות תימן, פמה צרות על צרות יתעוררו ביום הזה על עם ישראל, ותתקבל תפלתם ברצון. ובערב היום הזה תחזור שכניה לתוף ביתה, ומשיח למקומו, והאבות לתוף המערה שלהם.

השכינה תלך ותחזר למשה שבעים ימים. לסוף שבעים ימים עולה נאקת בני ישראל לפני המלך הקדוש, שיהיו מציקים

ימותו, ויסתלקון מעלמא. בההוא יומא, סלקין צלותין דישראל בכל אתר, דאינון קמי מלכא קדישא. ואבהן ייתון פחדא, ויהון בההוא טורא. ומשה סליק בהדיהו. ותמן יסתכל באבהן, ואינון ביה. וייעלון פלהו גו מערתא דמשה. ומשיח יתער לגביהו, ויתחברון פלהון בהאי יומא.

ובהאי יומא, יתערון עשר שבטין, לאגחא קרבין לארבע סטרין דעלמא, בהדי משיחא דאתמשח עליהו, ויקבל משיחו על ידא דחד פהן צדק, ושבעה רועים מהימן עמיה.

ומשיחא דא משבטא דאפרים הוא, ומזרעא דירבעם בן נבט הוי בריה דאביה, דבעולימוי מת, וההוא יומא דמת, אתייליד ליה בר, ואתנטיל מבי ירבעם למדברא. ולתמן נטלו מאה ושבעין גברין, פלהו זפאין משבטא דאפרים, דלא אשתפחו בחובא דירבעם.

ומהאי בריה דאביה, נפיק האי משיחא. ועל דא פתיב, (מ"א יד יג) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו. סתים האי נבואה לשעתא, ונבואה לעתיד, כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אלהי ישראל בבית ירבעם. דא האי משיחא, דאיהו דבר טוב אל ה'.

בין דינדעון אבהן, דפקיד קודשא בריה הוא לאיילתיה ולעמיה, פמה חידו על חידו בהאי יומא. בארעא דצפון מלכותא דתימן, פמה עאקו על עאקו יתערון בהאי יומא על עמא דישראל, ותתקבל צלותהון ברעווא. ובפנייא דהאי יומא, תהדר שכינתא לגו ביתא, ומשיח לאתריה, ואבהן לגו מערתא דילהון. שכינתא תהך ותהדר לגבי משה, שבעין יומין. לסוף שבעין יומין, סליק נאקו דישראל

לָהֶם בְּכָל צַדְדֵי הָעוֹלָם. וּכְנֹסֶת אַחַת לְצַד דְרוֹם תֵּאבֹד וְתַחֲרֹב, וְחִמְשָׁה צַדִּיקֵי אָמֶת יִהְרֹגוּ בֵּינֵיהֶם.

וְאִז, לְסוּף שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם יָמִים שִׁיְהָרְגוּ אֶת הַכְּנֹסֶת הַזֶּה, יִלְבַּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִנְיָה לְאוֹתוֹ שׁוֹפֵר קָטָן, וְאוֹתוֹ מְשִׁיחַ בֶּן אֲפָרַיִם יִפְרֹשׁ פְּרִישָׁה כְּמוֹ שׁוֹר אֶחָד שְׁקָרְנוֹ עוֹלִים כְּקָרְנֵי רֹאם. וְאוֹתוֹ שׁוֹפֵר קָטָן יִתְקַע תְּרוּעָה תְּקִיעָה וְתְרוּעָה, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּרֹאשׁ הַהָר כְּמוֹ מִקְדָּם, אִז נוֹסְעִים הַדְּגָלִים שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּשִׁיחַ, וְיִפֹּל רַעַשׁ עַל הָעוֹלָם בְּאוֹתָם קוֹלוֹת הַשׁוֹפֵר. וְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה יח) כָּל יֹשְׁבֵי תְּבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן גַּם הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְּקַע שׁוֹפֵר תִּשְׁמְעוּ.

וְאִז יִתְבַּעְרוּ הַגְּלוּלִים מִהָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְשִׁלְשָׁה קְרָבוֹת יַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה, וְהֵם יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְרַבּוֹן הָעוֹלָם בְּהַר הַקְּדוֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. וְאֵלוֹ הַקְּרָבוֹת יִהְיוּ בְּאֵלֶּף הַשָּׁשִׁי.

וּבַחֲדָשׁ חֲשׁוֹן יִפְלוּ שׁוֹנְאֵיהֶם, וְיַעֲבְרוּ כָּל אוֹתָם גְּלוּלִים שִׁיִּשְׁאָרוּ בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה. וּמִשָּׁם יִלְכוּ וְיַעֲזְרוּ קְרָבוֹת עַל הָעוֹלָם. וּבַעֲוֹד שָׁהִם יַעֲרֹכוּ קְרָבוֹת עִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְיִתְפַּסְּוּ בְּנֵי אָדוֹם עַל הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְיִתְפַּסְּוּ אוֹתָהּ, וְיִשְׁלְטוּ עָלֶיהָ שְׁנַיִם עָשָׂר יָרְחִים. לְסוּף שְׁנַיִם עָשָׂר יָרְחִים יִתְגַּעַשׁ וְיִרְעַשׁ כָּל הָעוֹלָם. וּבֵין הַזְּמַנִּים הַלְלוּ הַשְּׂכִינָה תְּלָף וְתַחֲזֹר לְגַבֵּי הַמְּעָרָה שֶׁל מִשָּׁה. יִטְמֵן הַמְּלָךְ הַמְּשִׁיחַ תִּשְׁעָה חֲדָשִׁים, כִּיִּרְחִי הַיּוֹלְדֵת. וְאוֹתָם תִּשְׁעָה יָרְחִים, כְּמָה צִירִים וְחֻבְלִים יִטַּל עַל עַצְמוֹ. וּבִינְתַיִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגְדִיל צַעֲרוֹ, וְיִכְנָס לְתוֹף הַשְּׂבִילִים שֶׁל

לְקַמֵּי מַלְכָּא קְדִישָׁא, דִּיהוּן מְעִיקִין לֹוֹן בְּכָל סְטָרִין דְּעַלְמָא. וּכְנִישְׁתָּא חָדָא לְצַד דְרוֹמָא יִתְאַבִּיד וְיִתְחַרֵּב. וְחִמְשָׁה זְפָאֵי קָשׁוּט יִתְקַטְלוּן בֵּינֵיהוּ.

בְּדִין לְסוּף תְּלָתִין וּתְרִין יוֹמִין דִּיקְטָלוּן לְכְנִישְׁתָּא הַזֶּה, יִלְבַּשׁ קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא קִנְיָה לְהַהוּא שׁוֹפֵר זְעִירָא. וְהַהוּא מְשִׁיחַ בְּרִיָּה דְאֲפָרַיִם יִפְרֹשׁ פְּרִישָׁא כְּחַד תּוֹר דְּקָרְנוֹי סְלָקִין כְּקָרְנוֹי דְרֹאם.

וְהַהוּא שׁוֹפֵר זְעִירָא, יִתְקַע תְּרוּעָה תְּקִיעָה וְתְרוּעָה, תְּלַת זְמַנִּין בְּרִישׁ טוֹרָא כְּמַלְקָדְמִין, כְּדִין נְטָלִין דְּגָלִין דְּהַהוּא מְשִׁיחַ, וְיִפּוּל רַעַשָׁא עַל עַלְמָא, בְּאִינוּן קָלִין דְשׁוֹפְרָא. וְכָל אִינוּן בְּנֵי עַלְמָא יִשְׁמְעוּן וְיַחֲמוּן. כְּמָה דְאָתָּא אָמַר, (ישעיה יח א) כָּל יֹשְׁבֵי תְּבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן גַּם הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְּקַע שׁוֹפֵר תִּשְׁמְעוּ.

וּבְדִין יִתְבַּעְרוּן גְּלוּלִין מִן אֶרְעָא קְדִישָׁא. וְתַלְתַּת קְרָבִין יַעֲבְדוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַדִּי מְשִׁיחַ דָּא. וְאִינוּן יִיתִין וְיִסְגְּדוּן לְמֵאֲרֵי עַלְמָא בְּטוֹרָא דְקוֹדֶשָׁא בִירוּשָׁלַיִם. וְאִילִין קְרָבִין יִהוּן בְּאֵלֶּף שְׁתִּיתָּא.

וּבִירְחָא דְבוּל, יִפּוּלוּ שְׁנֵאִיְהוּן, וְיִתְעַבְרוּן כָּל אִינוּן גְּלוּלִין דִּישְׁתַּאֲרוּן בְּאֶרְעָא קְדִישָׁא. וּמִתְמָן יִהְכוּן וְיִתְעַרוּן קְרָבִין עַל עַלְמָא. וּבַעֲוֹד דְאִינוּן יִגִּיחוּן קְרָבִין עִם כָּל בְּנֵי עַלְמָא, וְיִתְפַּנְשׁוּן בְּנוֹי דְאָדוֹם עַל אֶרְעָא קְדִישָׁא, וְיִתְפַּסְּוּן לָהּ, וְיִשְׁלְטוּן עָלֶיהָ תְּרִיסַר יָרְחִי.

לְסוּף תְּרִיסַר יָרְחִין, יִתְגַּעַשׁ וְיִרְעַשׁ כָּל עַלְמָא. וּבֵין זְמַנִּין אֵלִין, דְשְׂכִינְתָּא תַּהֲךְ וְתַהֲדַר לְגַבֵּי מְעַרְתָּא דְמִשָּׁה, יִתְטַמֵּר מַלְכָּא מְשִׁיחָא תִשְׁעָה יָרְחִין, כִּיִּרְחִין דִּיּוֹלְדָהּ, וְאִינוּן תִּשְׁעָה יָרְחִין, כְּמָה צִירִין וְחֻבְלִים יִטוּל עַל גְּרַמְיָהּ.

וּבֵין כַּף קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא יִסְגִי צַעֲרִיָּה, וְיַעֲלוּ לְגוֹ שְׂבִילִין דְאֵילָנָא חָדָא,

אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקוף. ושם בשבעים ענפים יטל המדות של האלכסונים, ויטל את שבעים הממנים שמקיפים את שבעים ענפי האילן, תוף אותם האוכלוסים מדות האלכסונים, וימצאו אסורים במשקל אחד של מדה וחצי. אז יוריד אותם מפל ענף וענף.

ובמה ענפים קטנים ושלא קטנים ישברו בהורדתם משם, משום שנאחזים תוף הענפים, ובהורדתם ישברו. ואז פמה גדולים מהעם הקדוש ישברו בין רגלי שאר העמים. וכל אותם הממנים יעבירו אותם בתוף נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ובין כך יהיו למשיח צירים וחבלים פיולדה. ועל הזמן ההוא כתוב, (תהלים ב) יענף ה' ביום צרה. שאותם תשעה פסוקים, פירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלה הששי יוליד וישלט על כל העולם. ומשום כך באותם תשעה ירחים יראו בכל לילה, מחצות ואילה, רכב אש וסוסי אש מחוץ לרקיע, עורכים קרבות אלו באלו, עד שיאיר הבקר.

אחר שיעברו אותם תשעה ירחים, אז הקדוש ברוך הוא יעיר את המשיח הזה, ויוציא אותו מגן העדן. והיום ההוא שיצא, יזדעזע כל העולם, שיחשבו כל בני העולם שימותו.

ועל היום ההוא כתוב, (ישעיה ב) ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. זה השכינה, שפרום מאותו זמן ואילה, ומשיח עמה. ומהדר גאווה - זה משיח - בקומו לערץ הארץ. אז (שם יא) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלה הששי, וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא פמה נסים.

דאית ליה אילנא קדישא רברבא ותקוף. ותמן בשבעין ענפין, יטול מכילן האלכסונין, ויטול לשבעין ממנן, דסחראן לשבעין ענפין דאילנא, גו אינון אוכלוסין מכילן אלכסונין, וישתפחון אסורין חד תקלא דמכילא ופלגו. כדין יחית לון מפל ענפא וענפא.

ובמה ענפין זעירין ודלא זעירין יתברון במיתתהון מתמן, בגין דאתאחדאן גו ענפין, ובמיתתהון יתברו. כדין פמה סגי אין מעמא קדישא יתברון בין רגלין דשאר עמין. וכל אינון ממנן, יעברון לון גו נהר דינור, ויתעברון משולטניהון.

ובין כך משיח צירין וחבלין יהון ליה פיולדה. ועל ההוא זמנא פתיב, (תהלים כב) יענף ה' ביום צרה. דאינון תשע פסוקים פירחין דיולדה. ושבעין תיבין, דהא לשבעין שנין באלה שתיתאה, יוליד וישלוט על כל עלמא. ובגין כך באינון תשעה ירחין, יתחזון בכל ליליא, מפלגו ואילה, רכב אש וסוסי אש לבר מרקיעא, מגיחו קרבין אלין באלין, עד דינהר צפרא.

לבתר דאינון תשעה ירחין יעברון, כדין קודשא בריה הוא יתער למשיח דא, ויפיק ליה מגנתא דעדן. וההוא יומא דיפוק, יזדעזע כל עלמא, דיחשבו כל בני עלמא דימותון.

ועל ההוא יומא פתיב, (ישעיה ב יט) ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכינתא, דתירום מההוא זימנא (דף טט ע"ב) ואילה, ומשיח בהדה. ומהדר גאווה, דא משיח. בקומו לערץ הארץ. כדין (שם יא יב) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. דא בשתיין שנין דאלה שתיתאה, ויכהון לבתר דיעביד לון קודשא בריה הוא פמה נסין. (חסר כאן תשלום הענין).